

वा० रा०

॥ ८५ ॥

कृपणं अनाचरंतीं क्षुद्राचारहीनां तां भर्तृशुश्रूषापरां सीतां ॥ १९ ॥ सततं प्रियैः सत्कृता अपि विनिपातगतं कच्छगतं भर्तारं याः शुश्रूषितुं नानुमन्यन्ते ताः सर्वलोके इह लोके परलोके चासत्यः असतीत्वेन गणिताः ॥ २० ॥ नारीणां प्रकृतत्वादसतीनां ॥ यत्पुरा अनापदवस्थायां सुखं भर्तृदत्तमनुभूय ॥ तस्य अल्पामपि रोगदारिद्र्यादिलक्षणा मापदं प्राप्य दृष्ट्वा तदुप्यन्ति दूषयन्ति नानादूषणयुक्तत्वेन वदन्ति ॥ नैतावदेव प्रजहत्यपि ॥ २१ ॥ असत्यशीलाः असत्यवचनशीलाः विकृताः विकृतोपेताक्ष्यादिव्यापाराः ॥ दुर्गाः दुष्टाभिसरणादिगतिशीलाः ॥ अहृदयाः स्वभर्तारिविरसाः ॥ असत्यः कुलटाः ॥ पापे परपुरुषप्रसंगादौ संकल्पो मनोव्यापारोयासां ॥ क्षणमात्रविरागिणः क्षणमात्रविरागि

अ० का०

तां भुजाभ्यां परिष्वज्य श्वश्रूर्वचनमब्रवीत् ॥ अनाचरंतीं कृपणं मूर्ध्न्युपाघ्राय मैथिलीं ॥ १९ ॥ असत्यः सर्वलोके स्मिन्सततं सत्कृताः प्रियैः ॥ भर्तारं नाभिमन्यन्ते विनिपातगतं स्त्रियः ॥ २० ॥ एष स्वभावो नारीणामनुभूय पुरा सुखं ॥ अल्पामप्यापदं प्राप्य दुप्यन्ति प्रजहत्यपि ॥ २१ ॥ असत्यशीला विकृता दुर्गा अहृदयाः सदा ॥ असत्यः पापसंकल्पाः क्षणमात्रविरागिणः ॥ २२ ॥ न कूलं न कृतं विद्यानदत्तं नापि संग्रहः ॥ स्त्रीणां गृह्णाति हृदयमनित्यहृदयाहिताः ॥ २३ ॥ साध्वीनां तु स्थितानां तु शीले सत्ये श्रुते स्थिते ॥ स्त्रीणां पवित्रं परमं पतिरेको विशिष्यते ॥ २४ ॥

ण्यइत्यर्थः ॥ अल्पनिमित्ततः क्षणमात्रेण त्यक्तानुरागाः ॥ अविश्वसनीयस्नेहा इति यावत् ॥ विरागिण इत्यत्र डीबभाव आर्षः ॥ ता असत्य इति विधेयं ॥ २२ ॥ कुलं प्रशस्तं ॥ कृतमुपकारः ॥ विद्या गुरूपदिष्टधर्मविद्या ॥ दत्तं भूषणादिदानं ॥ संग्रहः दृष्टेऽपि दोषे स्वीकारः ॥ यद्वा संग्रहो बंधनादि ॥ एतत्सर्वमपि स्त्रीणामसतीनां हृदयं न गृह्णाति पापवृत्तेर्न प्रतिबध्नाति ॥ नञ्बाहुल्यं अप्रतिबंधदार्ढ्यप्रतिपादनाय ॥ कामातुराणां न भयं न लज्जेति न्यायात् ॥ कुलाद्युचितं कृत्यं पृष्ठे कृत्वा लोकगर्हितकृत्ये एव प्रवर्तते ॥ कुतः यतोऽनित्यहृदयाः ॥ अव्यवस्थितचित्ताः ॥ २३ ॥ साध्वीनां तु पतिव्रतानां तु शीले सच्चरित्रे ॥ सत्ये सत्यवचने ॥ श्रुते गुरुजनोपदेशे स्थिते स्वकुलोचितमर्यादावस्थितौ तु तुरेवार्थे ॥ एष्वेव स्थितानां स्त्रीणां परमं पवित्रं उत्तमं पुण्यसाधनं पतिरेक एव ॥ अतएव स्त्रियाः सर्वधर्मसाधनेभ्यो विशिष्यते ॥ २४ ॥

॥ ८५ ॥